Moderaterna

INTERPELLATION
2026-03-24

RS 2026-0375
Interpellation
2026:28

Interpellation av Charlotte Broberg (M) om vård för alla, även för de med svåra diagnoser och tillstånd som exempelvis ME

Den här interpellationen grundar sig på ett vittnesmål från vården som kommit mig och andra i Hälso- och sjukvårdsnämnden till del via RME Stockholm.

Anledningen till att RME valde att dela just denna berättelse är att den på ett övergripande sätt beskriver hur illa sjukvården i region Stockholm kan fungera för en patient med en relativt enkel åkomma från början, men som blir allt värre och slutar med värsta tänkbara utgång p g a brist på kunskap och även inlyssnande ledarskap i vården.
Så här lyder berättelsen:

”En kär vän, som vi umgåtts med i över 25 år, gick bort för några veckor sedan, 54 år gammal. Hon diagnostiserades med ME på Bragée för några år sedan men hade varit sjuk i över tio år.

Anledningen till att jag skriver till er nu är att jag ser det som vårdskada pga noll ME-hänsyn.

I korthet:
Efter gradvis försämring under flera år som gjorde henne huvudsakligen sängbunden, var olyckan framme och hon bröt foten efter ett fall hemma. Därefter bollades hon runt mellan fysiska besök på akuten och olika mottagningar i en absurd massa vändor, här följer några:

Hon blev från akuten skickad och inlagd på ortopedavdelningen på ett sjukhus i Sthlm. Fick inte anpassningar trots att både hon och hennes sambo påtalade det. Inga anpassningar i miljön (läs bl a ljud & ljuskänslighet) och de tillät inte att hon tog sina tillskott. Vid ett tillfälle ropade hon på hjälp men eftersom vårdpersonalen tyckte att hon störde så stängde de bara dörren om henne, utan att kontrollera vad det handlade om. Detta ledde till allvarlig försämring.

Efter en vecka kom ortopeden fram till att hon skulle flyttas och hon remitterades till geriatriken. De tog inte emot henne då hon ansågs vara för ung och därför hamnade hon hos rehabiliteringen. Man konstaterade att hon inte heller passade in där och efter några dagar skickades hon hem.

Hemma hade hon anpassningar, hjälpmedel och hemtjänst många gånger om dagen sedan tidigare tack vare Bragée.

Dagliga hembesök för blodförtunnande ordnades pga benbrottet, men för omläggning och uppföljning var hon tvungen att åka till sjukhuset vilket hon självklart inte tålde, men pressade sig till.

Läkaren förklarade att hen "bara" var ortopedkirurg och därför inte kunde ta hänsyn till min väns andra diagnoser. Det kändes som om hennes helhet inte riktigt fick plats.

När hon sedan fick en infektion fanns ingen möjlighet att lägga in henne för intravenös antibiotika. I stället skickades hon hem med tabletter som hon knappt kunde svälja och fick återvända flera gånger i veckan för omläggningar.
Hon fick kämpa på ett sätt ingen borde behöva. Ni kan nog ana hur det slutade…

Personen som kom och gav dagliga sprutor sa att det var underligt att ASIH inte satts in, men det var inte hens roll att sätta in det, utan för att få det måste min väninna boka tid på vårdcentralen. Hennes sambo ringde dit flertalet gånger.

Min väninna blev sämre och sämre och kunde snart inte äta eller svälja, utom droppvis med vatten. För att få hjälp med dropp och/eller sondmatning måste hon ta sig till vårdcentralen eftersom de vägrade göra hembesök och som hon inte kunde ta sig till. Därför hänvisades hon till akuten som hon inte klarade av - hon förstod vilken försämring det skulle innebära.
Sambon gjorde under tiden allt och lite till för att försöka navigera vården, skjutsa, vårda, vara ombud och språkrör plus försöka upplysa okunnig + ovillig vårdpersonal om ME osv.

Ja, och så dog hon plötsligt och hittades av sambon + hemtjänsten.

Den läkare som kom till platsen för att dödförklara henne, skrev att hon dog pga underliggande sjukdomar. Men han visste inte ens vad ME var, han trodde det var MS.
Jag skulle vilja hävda att det var stuprören i vården, frånvaro av specialistmottagning att hänvisa till för kunskap och anpassningar i vården och att det inte finns nån avdelning på nåt enda sjukhus som kan och vill ta emot en svårt multisjuk.

Hur kan man få vara så sjuk och inte få vård?
Hur kan man få dö hemma för att vården är så strikt uppdelad att ansvaret är ingens?
Får över huvudtaget behandlande läkare reda på när deras patienter dör?

Vi är förtvivlade!
Och jag är så rädd, för det ligger helt i linje med mina egna erfarenheter av när jag behövt vård/operation för icke ME-relaterade tillstånd.
Vi måste få en ME-mottagning som inte tar död på ME-sjuka!

Vänliga hälsningar
Medlemsnr 4082”

Med anledning av ovanstående vill jag ställa följande fråga till ansvarigt regionråd:

1. Vilka åtgärder avser du att vidta för att förhindra att liknande fall inträffar igen?

2. Hur avser du att öka kunskapen inom vården angående vikten av att lyssna in patienterna och deras anhöriga, så att patienten kan få rätt vård och stöd?

3. Hur kan vi skapa en vård där inte patienter flyttas runt utan det finns en ansvarig läkare som ser till att patienten inte blir helt utan vård och stöd?

Charlotte Broberg
Moderaterna